

en följd, Småländska provinsen ändock måtte vederfaras den rättvisa, att hvarje indelt rote, som, med beräkning af ågången förmedling, utgöres af mindre än två hela hemman, tillerkännes belöpande ersättning för öfverroteringen, att utgå efter hvarterda länets markegång; eller också

4:o för den händelse, att äfven detta anspråk, så billigt det än synes, skulle undertryckas, att åtminstone ordalydelsen i knektekontrakterna få gälla till efterrättelse, och således att, sedan soldatroten lemnat boställe eller torp af föreskrifven storlek och derförutan till soldatens afföning och beklädnad utgifvit 16 riksdaler 67 öre riksmünt, den öfriga kostnaden för indelningens upprätthållande varder godtgjord af allmänna medel, hvarigenom rotehållarne icke erhålla någon annan eller större lindring, än den, hvartill de, på grund af knektekontrakterna måste anses lagligen berättigade.

Om remiss till vederbörligt Utskott anhålles ödmjukligen.

Stockholm den 25 Januari 1872.

P. Petersson,
från Kronobergs län.

N:o 45.

Af Herr J. W. Lundqvist: Om upphäfvande af den artikeln Sill nu åsatta tullafgift.

Vid ett flyktigt genomseende af gällande tulltaxa har det fästas min uppmärksamhet, att artikeln Sill, som företrädesvis utgör den mindre bemedlades kost, är belagd med tull, då deremot Hummer, Ostron och Vindrufvor, hvilkas njutande blott

blott kan falla på den rikets lott, äro tullfria. Under året 1870 har, enligt statistiska uppgifter, införts i landet 1,234,666 kubikfot sill, dragande en tull af 70,513 R:dr R:mt, en summa i sanning för hög att af den obemedlade arbetsklassen nästan ensamt erläggas, då det nemligen är faktiskt, att sill blott undantagsvis framställes på den bemedlades och rikets bord.

Jag erkänner villigt, att en inkomst å nyssnämnda 70,513 R:dr för vårt af skulder tryckta land ingalunda är en obetydlighet, men jag tror dock att genom en klok besparing vid statsregleringens genomgående, derest till och med de af mig nämnda, nu tullfria artiklarne hummer, ostron och vindrufvor skulle rättmätigt anses kunna draga den af artikeln sill nu utgående tull, man lätt skall vara i tillfälle hålla landet skadeslöst för nämnda belopp, hvilket nu, fast småningom, årligen utpressas af dem, som bära minsta inkomsten, men största försakelsen.

Utan att vidare motivera denna, enligt min uppfattning, i rättslig synpunkt, i sanning ömmande fråga, vågar jag härmed ånyo vördsamt föreslå,

att den å artikeln sill nu utgående tull måtte af Riksdagen upphävas.

Om remiss af denna min motion till Bevillnings-Utskottet anhålles.

Stockholm den 24 Januari 1872.

J. W. Lundquist,
från Skaraborgs län.

N:o 46.

Af Herr **P. C. Lamberg**: Om befrielse för enskilda jernvägsbolag att erlägga egendomsbevillning för sina egande stationshus, samt om intagande af föreskrift härom i Bevillnings-förordningen.

Vid tillämpningen af 2 art. 2 § 2 mom. af Bevillningsstadgan hafva inom Malmöhus och Kristianstads läns taxerings- och pröfningskomitéer olika åsigtter gjort sig gällande hvad beträffar bevillningen för de vid enskilda jernvägarne inom

Bih. till Riksd. Prot. 1872. 1 Saml. 2 Afd. 2 Band. 4 Häft. 2